

intervju: **TINA CELIGOJ**

22-LETNA PROSTOVOLJKA PRI AMNESTY INTERNATIONAL SLOVENIJA, TRENUTNO KOORDINATORKA SKUPINE AKTIVISTOV. TO JE VSE, KAR SEM VEDELA O TINI, S KATERO SEM SE, SEVEDA OB OBVEZNI KAVICI, DOGOVORILA ZA INTERVJU. ZANIMALO ME JE PREDVSEM PROSTOVOLJNO DELO, A TINA ŠE ZDALEČ NI SAMO PRI AIS.

KDO DEJANSKO JE TINA CELIGOJ?

”Joj, sem razmišljala, kaj naj ti rečem, če me boš kaj takega vprašala. Ne vem ... na takšna vprašanja je tako težko odgovarjati. Nikoli namreč ne razmišljam o sebi na ta način; kdo sem, kaj mi je všeč, česa ne maram ... Ampak naj bo ... stara sem 22 let, študiram komunikologijo na Fakulteti za Družbene vede v Ljubljani, zadnji letnik. Drugače pa prihajam iz Izole, obožujem jadranje, snowboarding, knjige, potovanja. Ja, dejansko potujem res izjemno rada, sploh v okviru kakšnih srečanj, organiziranih projektov, konferenc. Vedno se namreč naučim toliko novega, spoznam nove ljudi.”

IN TAKO SE JE PRIČELO TUDI TVOJE ZANIMANJE ZA PROSTOVOLJNO DELO?

”Na koncu prvega letnika sem v okviru Evropskega združenja študentov (AEGEE, www.aegee-ljubljana.org) potovala v Španijo, kjer je potekala poletna šola ravno na temo prostovoljnega dela z otroki. V ta namen smo pripravljali razne igre za otroke, sejme, gledališke predstave in podobno. Potem v drugem letniku sem preko Jezuitske službe za begunce (<http://jezuiti.rkc.si>) obiskovala center za ilegalne pribežnike v Postojni. V tretjem letniku sem se odločila za študijsko izmenjavo na Portugalskem in po vsem tem je prišel na vrsto Amnesty. Opazila sem razpis in se prijavila. Iskali so prostovoljce za delo na treh področjih; aktivisti – tu delam jaz, potem lobisti in prostovoljci za delo na področju učenja človekovih pravic.”

ZAKAJ RAVNO AMNESTY IN KAJ TI PROSTOVOLJNO DELO PONUJA?

”Enostavno super se mi je zdelo, da bi delala v tovrstni organizaciji; kvalitetno preživljanje prostega časa, ukvarjaš se z življenjskimi stvarmi, ogromno je sodelovanja, komunikacije, interakcije med ljudmi, če pa lahko zraven tega še komu pomagaš, pa še toliko bolj.”

RAZMIŠLJAM O VSEH NJENIH IZKUŠNJAH. DEJANSKO NI MED TISTIMI BREZBRIZNIMI. PORAJA SE MI ŠE TONA VPRAŠANJ, AMPAK DA NADALJUJEVA ...

KAKO PA POTEKA TO DELO?

”Formirali smo tri skupine, vsaka izmed skupin opravlja dejavnosti na svojem področju, npr. lobisti se logično ukvarjajo z lobiranjem na različnih področjih, pri skupini za učenje človekovih pravic gre za pripravljanje delavnic, okroglih miz, predavanj. Aktivisti pa se ukvarjamo predvsem s pisanjem apelov, ki poteka v okviru mrež nujnih akcij, ki so zelo uspešne, saj se kar 40 % primerov kršenja človekovih pravic, na katere opozarjamo z apeli, uspešno reši.”

AKTIVIZEM IMA TOREJ VELIK POMEN.

”Predvsem hitre akcije so zelo koristne, saj gre za izjemno hitro reagiranje na kršitve. Odmevni primeri, kot je bila obletnica zapore Guantanamo na Kubi, dosežejo veliko mednarodno pozornost. V vsaki državi smo pošiljali apele ameriškemu ambasadorju in število le teh je bilo ogromno. Čeprav seveda vsaka akcija, na kateri delamo, ne pridobi mednarodne pozornosti, po moje je veliko narediti s tem, da daš storilcu samemu vedeti, da njegova dejanja, kršitve niso neopažene. Že to lahko ogromno pomeni.”

ČE SVA ŽE PRI AKCIJAH ... S ČIM SE ŠE TRENUTNO UKVARJATE?

”Kot vsako leto smo s podpisovanjem apelov sodelovali na študentski areni, pred kratkim se je odvijal tudi 17. LIFFe festival (www.liffe.si), na katerem Amnesty International vsako leto podeli nagrado za najboljši film na temo človekovih pravic. Letos je nagrada pripadla filmu Offside.”

GRE PA TUDI TU ZA IZOBRAŽEVANJE OZIROMA INFORMIRANJE.

”Ja, tako je; izvajali smo seveda akcijo pisanja apelov, zraven tega pa smo postavili stojnico in se v prvem tednu ukvarjali z vprašanjem terorizma, drugi teden pa s tematiko nasilja nad ženskami. Organizirali smo tudi okroglo mizo na temo Guantanamo.

Pred nedavnim smo pričeli tudi z akcijo Pisma rešujejo življenja. Glavni cilj je razširiti vednost o AIS, in sicer tako, da na različnih lokacijah – ideja je sčasoma pokriti celotno Slovenijo – v barih organiziramo predstavitve dela, akcij in organizacije nasploh ter seveda podpisovanje apelov. Od 13. do 15. aprila bo v Ljubljani potekal mednarodni seminar na temo boja proti terorju na Balkanu. Ideja je ustanoviti skupino, ki bi delovala izključno na tem področju. Konec meseca maja, ko AI praznuje svoj rojstni dan, bodo prostovoljci organizirali poseben dogodek, ki se bo odvijal na Prešernovem trgu in na Čopovi ulici. ☞

KAKO SE LAHKO POSAMEZNIK PRIDRUŽI AIS?

☞ Najlažje je, da se na naši internetni strani (www.amnesty.si) pridružiš mreži nujnih akcij, in sicer ko se prijaviš, ti AIS potem pošilja apele, ki jih lahko podpisuješ. Drugače pa lahko vedno neposredno kontaktiraš AIS (amnesty@amnesty.si), tako glede sodelovanja kot tudi glede konkretnih kršitev, pri katerih sicer mi sami ne moremo posredovati, lahko pa te napotimo na organizacije, ki to možnost imajo in ti lahko pomagajo. ☞

ŠE ENKRAT MI POSTANE JASNO, DA JI JE DELO RES VŠEČ IN DA JI JE DEJANSKO MAR, KO JE BILA ZA TA NAMEN PRIPRAVLJENA OBJAVITI CELO SVOJ E-MAIL.

KAJ PA MENIŠ O DEJANSKI MOČI POSAMEZNIKA?

☞ Če ne bi verjela v to, ne bi delala tega. Posameznik lahko spreminja stvari! Lahko npr. podpiše apel. Sicer je res, en sam najverjetneje ne bi

pomenil ravno veliko, ampak ko jih prispe 1000 ... Bistvo je v povezovanju in od tu potem izvira večja moč. 'Itak' pa se ne da spreminiti sveta čez noč, gre za majhne korake, ki se potem naberejo. ☞

KAKŠNO PA JE SPREJEMANJE PROSTOVOLJNEGA DELA V DRUŽBI?

☞ Včasih ljudje v to ne verjamejo. In ne mislim samo Amnestyja, ampak prostovoljno delo nasploh. Po drugi strani pa se nekaterim, predvsem starejšim, zdi zanimivo, da se mladi ukvarjamo tudi s pozitivnimi stvarmi. Največkrat sem naletela ne na zavračanje, ampak samo na začudenje, češ ... A res, a to delaš? Po moje bi bilo tudi veliko več ljudi aktivnih, predvsem pri mladih je apatičnost težava, ampak ob številu informacij in dogodkov, ki jih vsak dan dobimo, me to ne čudi – potrebna je velika mera samoiniciative, predvsem na začetku. Prostovoljno delo je tako raznoliko, da se za vsakega lahko nekaj najde, tudi za tiste zelo zaposlene. Predvsem se mi zdi, da bi ga lahko boljše predstavili osnovnošolcem in srednješolcem. ☞

SLEDNJE VEČKRAT POUKARI IN VPRAŠAM SE, ALI IMA MOGOČE V MISLIH KAKŠNO ANGAŽIRANJE V TEJ SMERI.

KAKŠNI KONKRETNI PLANI ZA NAPREJ?

☞ Mogoče v večji meri razvijanje prostovoljnega dela tudi na Obali. Ampak za to je potreben čas in interes. ☞

Amnesty International (AI) je od vlad, političnih strank, gospodarskih interesov, ideologij in religij neodvisno, nepristransko svetovno gibanje, ki se ukvarja s preprečevanjem hudih kršitev človekovih pravic, kot so diskriminacija in poseganje v fizično in duševno integriteto ter v svobodo vesti in izražanja. AI se financira iz članarin ter prostovoljnih prispevkov posameznikov, zasebnih podjetij in ustanov, zato lahko deluje neodvisno. Lahko se pohvali z več kot milijonom in pol članov in podpornikov. V posameznih državah (npr. sekcija Amnesty International Slovenija) se AI ne ukvarja neposredno s primeri domnevnih kršitev, ampak jih posreduje na sedež organizacije (Mednarodni sekretariat AI) v London. Tam kršitve raziščejo in ugotovitve objavijo. Sekcije AI potem v različnih državah skrbijo za obveščanje na sto in en način ter mobilizirajo javni pritisk na vlade in kršitelje. Za svoje delo je AI leta 1977 prejela Nobelovo nagrado za mir.

poletje v RAŽANCU

MALA RIBIŠKA VASICA RAŽANAC, KI LEŽI V VELEBITSKEM KANALU, NASPROTI MOGOČNEGA VELEBITA, V BLIŽINI NACIONALNEGA PARKA PAKLENICA, SKOZI STOLETJA KLJUBUJE VALOVOM, BURJI, VOJNAM IN TURIZMU TER OSTAJA NEDOTAKNJENA, MIRNA V SVOJEM POSEBNEM SLOGU.

MEDITERAN, KOT JE NEKDAJ BIL

Kot otrok sem tekal po razgretih skalah, se skrival in raziskoval po porušnem obzidju iz ilirskih časov, pomagal očetu pri njegovih poskusih postati štirinajstnevni mornar, preživel prve nevihte v svojem šotoru, da o prvi ljubezni ne govorim. Vsakdo ima lepe spomine na svoje otroške počitnice, moje imajo skupni imenovalec Ražanac.

Pred petimi leti sem se po naključju spet spustil po strmi cesti proti morju, ki pelje v Avtokamp Planik – pričakal nas je borov gozdčiček, koncert škržatov in nekaj šotorčkov levo ... Na mali recepciji srečam Nenada, prijatelja iz otroških dni. Nasmeh, rokovanje in oči mi povedo vse ... Pa kje si hodil vsa ta leta? Izvem, da je dobil koncesijo za upravljanje z avto kampom, ki je bil v času Jugoslavije v lasti turistične zadruge.

STOLETNA VASICA

Sprehodimo se proti vasici, vse je isto, smokve rastejo, črički nažigajo, starke prodajajo žganje in sadje. Trg, mandrač, plaža, Konoba kod Toničija, slaščičarna Maro, vse je tu ... Ni neonskih napisov, ni gneče turistov, čolnički mirno čakajo na noč, da gredo metat mreže. Pomol, ki ščiti mandrač pred orkansko burjo, ki tu ni redkost, že stoletje mogočno stoji, otroci razigrano z njega skačejo v vodo.

AVTOKAMP PLANIK

In tako že štiri leta ponovno obiskujemo Ražanac, ki nam omogočajo najti lasten mir. Tukaj sicer ni diskoteke, hotela, lunaparkov, večernih sprehodov v toaletah, srečal pa boš kolesarje, jadralce na deskah, dopustnike, ki prebivajo avtokampu, ki je od biserno čistega morja oddaljen 250 metrov, v senci borovcev, ki so prava redkost na tej strani Velebitskega kanala.

Poleg običajne ponudbe pa ima Avtokamp Planik tudi posebnost – izposoja popolnoma opremljenih šotorov za 4 osebe. Šotori so opremljeni glede na želje gostov in tako lahko izbiraš med Basic, Standard in Comfort opremljenim šotorom.

Več o ponudbi Avtokampa Planik: www.planik.hr (tudi v slovenščini!).

In če vse to ni dovolj, da te prepriča – v bližini se nahajajo nacionalni parki Paklenica (najbližji), Kornati, Slapovi Krke in Plitvice, ki omogočajo priložnost za nepozabne izlete. Bližina otoka Paga pa omogoča tistim, ki želijo zabavo, nekaj bolj živahno dnevno in nočno življenje s party-jem na plaži in v diskoteki.

12-20%
EURO-26 POPUST
ZA NAJEM ŠOTORA
V AVTOKAMPU
PLANIK

Naročnik vsebine:
Avtokamp Planik, p.p. 25,
Ražanac, Hrvaška
www.planik.hr
info@planik.hr